

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
160/19. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2019. december 19.

A C-418/18. P. sz. ügyben hozott ítélet
Puppínck és társai kontra Bizottság

A Bíróság szerint a Törvényszék nem követett el hibát a Bizottság arra vonatkozó határozatának megerősítésével, hogy nem terjeszt elő jogalkotási javaslatot az „Egy közülünk” európai polgári kezdeményezés keretében

2019. december 19-i Puppínck és társai kontra Bizottság ítéletében (C-418/18 P) a Bíróság, nagytanácsban eljárva, elutasította az „Egy közülünk” címet viselő európai polgári kezdeményezés (EPK) szervezői által a Törvényszék azon ítéletével¹ szemben benyújtott fellebbezést, amellyel a Törvényszék elutasította az ezen EPK-ra vonatkozó, 2014. május 28-i bizottsági közlemény² megsemmisítése iránti keresetüket.

Az Európai Unióról szóló szerződés³ és a 211/2011 rendelet⁴ értelmében a tagállamok legalább egynegyedéből származó legalább egymillió uniós polgár kezdeményezheti, hogy az Európai Bizottság – hatáskörén belül – terjesszen az uniós jogalkotó elé uniós jogi aktus elfogadására vonatkozó javaslatot a Szerződések végrehajtása céljából. A szükséges számú aláírás összegyűjtésének megkezdését megelőzően az EPK szervezőinek nyilvántartásba kell vetetniük a polgári kezdeményezést a Bizottsággal, amely megvizsgálja különösen annak tárgyát és célkitűzéseit.

Patrick Grégor Puppínck és hat másik személy alkotja a Bizottságnál 2012-ben nyilvántartásba vett,⁵ „Egy közülünk” címet viselő európai polgári kezdeményezés polgári bizottságát. Ezen európai polgári kezdeményezés célja minden olyan tevékenység uniós finanszírozásának megtiltása és befejezése, amelyekben feltételezhetően emberi embriók megsemmisítése történik (különösen a kutatás, a fejlesztési támogatás és a közegészségügy területén), ideértve a terhességmegszakítás közvetlen vagy közvetett finanszírozását. Az „Egy közülünk” európai polgári kezdeményezés nyilvántartásba vételét követően összegyűjtötte a szükséges egymillió aláírást, mielőtt 2014 elején hivatalosan is benyújtották volna a Bizottsághoz. 2014. május 28-án a Bizottság egy közleményben jelezte, hogy semmilyen lépést nem szándékozik tenni ezen európai polgári kezdeményezés nyomán.

Az EPK szervezői ekkor a Bizottság közleményének megsemmisítését kérték az Európai Unió Törvényszéke előtt többek között arra való hivatkozással, hogy ezen intézmény köteles uniós jogi aktusra irányuló javaslatot előterjeszteni a nyilvántartásba vett EPK-ra válaszul. A Törvényszék helybenhagyta a Bizottság határozatát.

A fellebbezés tárgyában eljáró Bíróság kiemelte mindenekelőtt, hogy az EUSZ 11. cikk (4) bekezdése értelmében az EPK célja a Bizottság „felkérése” arra, hogy a Szerződések végrehajtásához megfelelő javaslatot terjesszen elő, nem pedig az, amint azt a fellebbezők állítják,

¹ A Törvényszék 2018. április 23-i One of Us és társai kontra Bizottság ítélete ([T-561/14](#); lásd továbbá: [52/18](#). sz. sajtóközlemény).

² Az „Egy közülünk” európai polgári kezdeményezésről szóló, 2014. május 28-i COM(2014) 355 final bizottsági közlemény.

³ Az EUSZ 11. cikk (4) bekezdése.

⁴ A polgári kezdeményezésről szóló, 2011. február 16-i 211/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 65., 1. o.; helyesbítés: HL 2012. L 94., 49. o.).

⁵ COM(2014) 355 final.

hogy ezen intézményt kötelezze az adott EPK által tervezett lépés vagy lépések megtételére. A Bíróság hozzátette, hogy a 211/2011 rendelet különböző rendelkezéseinek a szövegéből az következik, hogy a Bizottság az EPK benyújtását követően összefoglalja az esetlegesen megtenni kívánt lépéseit és ezek okait, illetve ha nem kíván lépéseket tenni, ennek okait, ami megerősíti, hogy az uniós aktusra irányuló javaslatnak a Bizottság által valamely EPK nyomán történő előterjesztése fakultatív jellegű.

A Bíróság ezt követően emlékeztetett arra, hogy a Bizottságnak ezen, a Szerződésekben biztosított jogalkotás-kezdeményszerzési hatásköre azt jelenti, hogy ezen intézménynek kell arról határoznia, hogy előterjeszt e, vagy sem, jogi aktusra irányuló javaslatot, kivéve azt az esetet, amikor az uniós jog értelmében köteles ilyen javaslatot tenni. A Bizottság e jogalkotás-kezdeményszerzési hatásköre az intézményi egyensúly elvének egyik kifejeződése, amely az Unió intézményi struktúrájának jellemzője. Ez az elv azt feltételezi, hogy az egyes intézmények a hatásköreiket a többi intézmény hatásköreit tiszteletben tartva gyakorolják. E tekintetben a Bíróság kiemelte, hogy a 211/2011 rendelet értelmében az EPK ahhoz hasonló jogot kíván biztosítani az uniós polgárok számára, mint amellyel EUMSZ 225. cikk értelmében a Parlament, valamint az EUMSZ 241. cikk értelmében a Tanács rendelkezik arra, hogy a Szerződések végrehajtása céljából megfelelő javaslat előterjesztésére kérjék fel a Bizottságot. Márpedig, mivel a Parlament és a Tanács számára ekként elismert jog nem sérti a Bizottság jogalkotás kezdeményszerzési hatáskörét, az EPK-kra is ugyanennek kell vonatkoznia.

A Bíróság hangsúlyozta továbbá, hogy az, hogy a Bizottság nem köteles lépéseket tenni egy EPK nyomán, nem jelenti azt – ellentétben azzal, amit a fellebbezők állítanak –, hogy az ilyen kezdeményszerzés meg lenne fosztva hatékony érvényesülésétől. Ugyanis, egyrészt az EPK mechanizmusa egyike a részvételi demokrácia azon eszközeinek, amelyekkel a Lisszaboni Szerződés elfogadása során kiegészítették a képviselői demokrácia rendszerét, amelyen az Unió működése alapul, és amelyek célja, hogy támogassák a polgárok demokratikus folyamatban való részvételét, és előmozdítsák a polgárok és az uniós intézmények közötti párbeszédet. Másrészt egy olyan EPK, amelyet a 211/2011 rendeletnek megfelelően nyilvántartásba vettek, és amely tiszteletben tartja az e rendeletben előírt eljárásokat és feltételeket, a Bizottság számára számos, az e rendelet 10. és 11. cikkében előírt különös kötelezettséget keletkeztet. A Bíróság álláspontja szerint az EPK mechanizmusának sajátos hozzáadott értékét nem az eredmény bizonyossága, hanem az általa az uniós polgárok számára teremtett azon alkalmak és lehetőségek képezik, hogy politikai vitát kezdeményszerzenek az uniós intézményekben anélkül, hogy be kellene várni jogalkotási eljárás megindítását.

A Bíróság megerősítette továbbá a Törvényszék azon megközelítését, amelynek értelmében egy EPK-ra vonatkozó közlemény, mint amilyen a vitatott közlemény, a Bizottság széles mérlegelési jogköre gyakorlásának körébe tartozik, következésképpen annak korlátozott – az indokolásának megfelelő jellegére és a nyilvánvaló értékelési hibák hiányára szorítkozó – bírósági felülvizsgálat tárgyát kell képeznie.

Ezzel összefüggésben a Bíróság megerősítette különösen a Törvényszék által követett azon gondolatmenetet, amely szerint a Bizottság az Egészségügyi Világszervezet kiadványára támaszkodva nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy biztonságos és hatékony egészségügyi szolgáltatások egy – például a terhességmegszakításhoz kapcsolódó – csoportjának uniós finanszírozása hozzájárul a nem biztonságos terhességmegszakítások számának csökkentéséhez és ezzel az anyai halandóság és betegségek kockázatának csökkentéséhez.

EMLEKEZTETŐ: A Törvényszék ítéletével vagy végzésével szemben a Bírósághoz lehet fellebbezni, kizárólag jogkérdésekben. A fellebbezésnek főszabály szerint nincs halasztó hatálya. Ha a fellebbezés elfogadható és megalapozott, a Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék határozatát. Ha a per állása megengedi, a Bíróság a jogvitát maga is érdemben eldöntheti. Ellenkező esetben a Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, amely kötve van a fellebbezési eljárás során a Bíróság által hozott határozathoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106